

KENETLENMELİYİZ!

Değerli Kardeşlerim, Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Sivil toplum hizmetinde başarıya ulaşmanın yolu kadrolarımızla organize olup disiplinli çalışmak ve istikrar ile sürdürmek ile mümkündür. Zorluklar ve zaman karşısında gevşemeden, ümitsizliğe düşmeden, azmi elden bırakmadan sürdürme ısrarına ve inadına sahip olan bir sivil toplum iradesi uzun vadede Allah'ın izniyle her zaman kazanır. Olayları ve olguları irademiz çerçevesine dönüştürmek ve ortak iyiyi gerçekleştirmek istiyorsak bunun anlık olmadığını, uzun vadeli bir yatırıma ve takibe bağlı olduğunu devamlı hatırlamak durumundayız.

Liberal popüler kültürün kimliksizleştirme ve değersizleştirme siyasetine dayalı toplumsal yaşam algılarına, kültürüne ve biçimlerine karşı insani ve onurlu mücadelemizde her daim birbirimizi yoklayarak, koruyarak ve kollayarak hareket etmek zorundayız. Belirlediğimiz nihai amaca ulaşabilmek için hareket ettiğimiz yol üzerinde sürçmelerin, kaymaların, sarsılmaların olması gayet doğaldır. Kendi iç dünyamızdan, sosyal çevreden kaynaklı zorluklarla, güçlüklerle, engellerle karşılaşmamız son derece tabiidir. Aynı idealin peşinde giden yoldaşların yapması gereken bu nevi durumlarda birbirlerine yardımcı olmak, eksiklerini tamamlamaktır. Önemli olan uzun vadede aynı amaç etrafındaki hareket istikametini bozmadan devam etmek, anlık sıkıntılara, daralmalara takılmamaktır.

Tarhi boyu başarı inanç ve azimle davasında sabır ve sebat eden topluluklarla birlikte olmuştur. Hazret-i Cenab-ı Peygamberin, Mekke'de yaşadığı onca işkence, ambargo, dışlama ve etkisizleştirme kampanyasına karşılık Medine'de hicretle gelen bereket ve yapılanma ne kadar ibret vericidir. Normal şartlar altında böyle bir zorlamadan bir insanın veya gurubun çıkması ve muvaffak olması imkansız iken Allah'a olan üstün inanç ve bağlılıkları, Peygambere olan sadakatleri sayesinde müminler kısa zamanda tahmin edilemeyecek, tarihte de tekrar etmeyecek büyük bir devrime imza atmışlardır. Bu örneği her daim zihnimizde tutmalıyız.

Bazan hizmetlerde görece zorluklar, sıkıntılar çaktığımız olur; bunlar maneviyatımızı da etkilerler. Binbir emek ve himmetle üzerine eğildiğiniz bir purojede olmadık aksilikler, hesap edilmedik riskler oluşabilir. Güvendiğiniz kişiler, tahsis ettiğiniz kaynaklar sorunun aşılmasında yeterli de olmayabilir. Bu gibi durumların mücadelenin tabiatında olduğunu düşünerek asla ümitsizliğe kapılmamalı, moralimizi bozmamalı, yolumuzdan vazgeçmemeliyiz. İsrarla ve inatla amacımız istikametinde çalışmalı, çözüm arayışında olmalı, alternatif yollar denemeliyiz. Böyle olunca bir anda esbabın çok farklı tecelli ettiğini, zorluktan sonra bir kolaylık geldiğini nice uygulamada görmüşüzdür.

İçinde yaşadığımız şartlara bakınca da birçok ufuk karartıcı, üzücü, düşündürücü durumla karşı karşıya geldiğimizi görüyoruz. Bunların çoğu bizim kontrol alanımızın dışında gelişen,

kaderin bir cilvesi olarak cereyan etmekte. Arkasındaki hikmetleri bilemediğimiz, madalyonun öbür tarafını okuyamadığımız için hadisat karşısında ruhlarımız daralmakta, zihinlerimiz bulanmaktadır. Kendimizi tarihin dışına savurmak, coğrafyadan göçüvermek bile aklına gelir nice insanın bu durumlarda. Yapmamız gereken hemen kalbimizi, imanımızı yoklamak, Allah'ı zikrederek O'na olan iman ve bağlılığımızı tazelemektir. Zihin ufkumuz bir anda aydınlanır, kalbimize sekinet iner Allah'ın izniyle. "Ey iman edenler! Sabredin. Sabır yarışında düşmanlarınızı geçin. Cihad için hazırlıklı ve uyanık olun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz." (Kur'an, 3.200)

Birbirimize daha çok kenetlenmeliyiz. Ayrılığı gayrılığı bir tarafa bırakıp saflarımızı sımsıkı yapmalıyız. Her gün beş kez cemaat namazlarında uyguladığımız saf rüknünü hayatın her safhasında yerine getirmeliyiz. Kardeşlerimizin arasında boşluk oluşturup, kötü zan ile şeytanın doldurmasına izin vermemeliyiz. Aramızda yanlış anlaşılmalara sebebiyet verecek durumlara müsaade etmemeliyiz. Mesafeleri kapatmalı, omuz omuza vermeliyiz. Birbirimize dayanmalı, biribirimizden güç almalıyız. Kalplerimizi de her daim kontrol ederek birbirimize karşı bir kin ve husumet barındırmamalıyız; bu gibi duygular belirdiğinde onları maneviyatımızdan söküp atmalıyız. "Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde iman edenlere karşı hiçbir kin tutturma!" (Kur'an, 59.24)

İçimizdeki gill-u gışı terkedip, yüreklerimizi tertemiz, berrak bir şekilde birbirine açabildiğimizde aslında pek çok toplumsal müşkili baştan çözüme kavuşturmuş oluruz. Zira birçok sosyal sorunun odağında insani zaaflarımız, birbirimize karşı mesafeli duruşumuz, kötü zanlarımız, önyargılarımız yatmaktadır. İdeal kardeşlikte herkes birbirine karşı açık ve şeffaf davranıp ilişkilerde hesap ve siyaset gütmezse o manevi ortamda zararlı virüslerin yaşama imkanı son derece zorlaşır, hemen hemen imkansızlaşır.

Unutmayalım ki İslam dünyasının yeniden dirilişini ve dünyaya öncülüğünü önlemek isteyen uluslararası güçler bizi en ziyade farklılıklarımız üzerinden etkilemekte ve insicamımızı bozmaktadır. Onların oyununu bozacak olan ufak tefek ayrılıkları, farklılıkları, küçük nüansları bir tarafa bırakarak kardeşler olarak birbirimize kenetlenmek, sevgiyi ve barışı çoğaltmaktır. Yeni çağda yeryüzünde adaleti ve huzuru tahkim etmeye çalışan bir ümmet olmanın yegane şartı her türlü tarihi tartışmayı, güncel farklılıkları bir tarafa bırakarak yeni bir sayfa açmaktır. Egemen güçlerin yüzyıldır süren boyunduruğundan kurtulmanın da başka bir yolu yoktur.

Allahım, rahmetinle ve sevginle kalplerimizi birbirine yaklaştır, birliğimizi, bütünlüğümüzü, tesanüdümüzü artırır.

Selam ve dua ile...

Mehmet Fatih Serenli